

UVODNI BIBLIJSKI REDCI

Prvo tromjesečje 2024.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama i u malim skupinama, riječi su Duha proroštva iz knjige Ellen G. White, *Upoznajmo Krista, Znaci vremena*, Zagreb 2018.

Neka ove nadahnute i poučne misli, uz nekoliko prethodnih riječi pozdrava i dobrodošlice, posluže kao uvod u bogoslužje.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2023.
Za internu uporabu

6. siječnja 2024.

Kolika ljubav!

“Gledajte koliku nam je ljubav Otac iskazao, da se zovemo djeca Božja. A to i jesmo! Zato ne poznaje svijet nas jer njega nije uznao.” (1. Ivanova 3,1)

“A svima koji ga primiše dade vlast da postanu djeca Božja.” (Ivan 1,12) ... “Svi su oni koje vodi Božji Duh sinovi Božji. Vi, naime, niste primili duha ropstva da ponovo budete u strahu, već ste primili duha posinjenja kojim vičemo: ‘Abba — Oče!’ Sam Duh svjedoči zajedno s našim duhom da smo djeca Božja. Ako smo djeca, onda smo i baštinici: baštinici Božji, a subaštinici Kristovi — ako zbilja (kao što jest) trpimo s njim — da s njim budemo i proslavljeni. Držim, doista, da patnje sadašnjega vremena nisu dostojne usporedbe sa slavom koja će se objaviti u nama.” (Rimljanima 8,14-18)

Ivan ne može naći prikladne riječi kojima bi opisao nevjerovatnu ljubav koju Bog ima prema grešnom čovjeku, ali on nas sve poziva da pogledamo Božju ljubav koja se otkrila u daru Njegovog jedinorođenog Sina. Zahvaljujući savršenoj žrtvi koja je dana okrivljenoj vrsti, oni koji vjeruju u Krista ... mogu biti spašeni od vječne propasti. Krist je bio jedno s Ocem, ali kada je grijeh došao na naš svijet nakon Adamovog prijestupa, On je dragovoljno sišao s visine u kojoj je prebivao kao Onaj koji je jednak s Bogom, koji je živio u svjetlu nepodnošljivom za čovječanstvo, tako pun slave da nijedan čovjek ne može pogledati u Njegovo lice i ostati živ, i izložio se uvredama, porugama, patnji, boli i smrti, da bi odgovorio na zahtjeve Božjeg nepromjenjivog Zakona i napravio izlaz za prijestupnika svojom smrću i pravdom. Izvršio je posao koji Mu je dao Njegov Otac i oni koji prihvate Krista oslanjajući se do kraja na Njegove zasluge, postaju Božji posvojeni sinovi i kćeri — postaju Božji baštinici i subaštinici s Isusom Kristom. ...

Neka nitko ne misli da je ponižavajuće za bilo kojeg čovjeka, koliko god on bio talentiran, učen ili poštovan, da prihvati Krista. Svako ljudsko biće trebalo bi gledati prema Nebu s poštovanjem i zahvalnošću... (*The Youth's Instructor*, 27. rujna 1894.)

13. siječnja 2024.

Bit ćemo Mu slični

“Ljubljeni, sada smo djeca Božja, a što ćemo biti, još se nije očitovalo. Ali znamo: kad se to očituje, bit ćemo mu slični, jer ćemo ga vidjeti onakva kakav jest.” (1. Ivanova 3,2)

Isus, Otkupitelj svijeta, zna svu svoju djecu po imenu, i na one koji vjeruju izlit će se Božja slava. ... Oni koji pogledaju na Isusa, mijenjaju se prema Njegovom obličju, prilagođavaju se Njegovoj naravi i slava Božja koja odsjaja s Isusovog lica ogleda se u životu Njegovih sljedbenika. Sve više i više kršćana mijenja se iz slave u slavu. ... Što više netko gleda u Krista, to Ga više voli i želi pogledati ponovno, i što više svjetla, ljubavi i slave vidu u Kristu, to se više njegovo svjetlo pojačava. ...

Vjerom duhovno oko primjećuje Isusovu slavu. Ova slava je skrivena sve dok Gospodin ne baci svjetlo na duhovnu istinu, jer oko razuma to ne može vidjeti. Kristova slava i tajna ostaju nerazumljive, zamagljene njihovim prevelikim svjetlom, sve dok Gospodin ne otkrije njihovo značenje duši. ... Vjerom duša prima svjetlo od Isusa. Mi vidimo neusporedive vrline u Njegovoj čistoći i poniznosti, Njegovoj samopožrtvovnosti, Njegovoj divnoj žrtvi za spasenje palog čovjeka. Razmišljajući o Kristu, čovjek može sebe ispravno procijeniti; ... mogućnost da bude kao Isus kojega on voli i obožava, nadahnjuje u njemu vjeru koja radi uz pomoć ljubavi i čisti srce. ...

Isus je dragocjeniji od svega duši koja Ga gleda očima vjere, i duša koja vjeruje u Isusa dragocjenija je od čistog zlata ofirskog. Krist gleda na svoje ruke — na ožiljke od raspeća — i kaže: “Gle, u dlanove sam te svoje urezao, zidovi tvoji svagda su mi pred očima.” (Izaija 49,16) Kršćani su ograđeni bogatim obećanjima vječnog Boga.

Gospodin dolazi sa silom i velikom slavom. Svi kojima je Krist utočište odražavat će Njegovo obličje i oni će biti poput Njega jer će Ga vidjeti kakav jest. Oni će se pokazati pred Njim bez “ljage, bez bore, bez ičega tomu slična” (Efežanima 5,27). (*Review and Herald*, 7. listopada 1890.)

20. siječnja 2024.

Nova stvorenja u Kristu

“Dakle, ako je tko u Kristu, on je novi stvor; staro je nestalo, novo je, evo, nastalo.” (2. Korinćanima 5,17)

Kada u srcu dođe do pravog obraćenja, u njemu se zamjećuje promjena karaktera jer oni koji su obraćeni postaju nalik na Krista. Ponositost više ne živi u srcu, grijeh postaje odvraćan. Obraćena duša mrzi ono što kvari njezin moralni osjećaj. U njoj umire ono što je razapelo Gospodara života i slave. Oni koji su istinski obraćeni, rastu u spoznavanju Gospodina i Spasitelja Isusa Krista, i kako raste znanje o Kristu, oni jasnije vide gdje leži njihova slabost; shvaćaju duboku pokvarenost svoje naravi. Oni razumiju jačinu grijeha i znaju moć starih navika. ... Oni svakog dana imaju osjećaj vlastite nemoći bez Isusa Krista, stoga Mu kažu: “Predajem svoju bespomoćnu dušu Tebi. U svojoj ruci nagrade ne držim, samo Tvome križu žurim.”

Dok grešnik gleda Jaganjca Božjeg, on jasnije vidi što je Bog učinio svojom providnošću da bi uklonio grijehove ovoga svijeta. On vidi kako se Duh milosti daje i prilagođava svakom sukobu. Isus Krist je tajanstveno rješenje za uklanjanje grijeha. ... “On je žrtva pomirnice za naše grijehove; ne samo za naše, nego za grijehove svega svijeta.” (1. Ivanova 2,2)

Istinski kršćanin neće odbaciti samoodricanje radi Krista. Oni koji se nazivaju djeca Božja iskreni su radnici; oni nisu lijeni sluge. Nema besposlenih u Božjoj kući. Svaki član kućanstva vjere ima svoj posao koji mu je dodijeljen. ... Ako je učenik u Kristovoj školi, on će svjedočiti, moliti se i biti živi svjedok za Učitelja. ...

Pravi kršćanin bit će marljiv i uporan učenik. Prepoznat će da mu nedostaje mudrosti, snage i iskustva i predat će svoju volju i sve svoje probitke na skrb velikom Učitelju. (*Letter 12a*, 1893.)

27. siječnja 2024.

Otkupljeni Kristovom krvlju

“Znajte da niste otkupljeni nečim raspadljivim — srebrom ili zlatom — od svoga bezvrijednog, od otaca baštinjenog načina života, nego skupocjenom krvi Krista kao nevina i bez mane Janjeta.” (1. Petrova 1,18.19)

“... Niste svoji. Jer kupljeni ste otkupninom. Proslavite dakle Boga svojim tijelom i svojim duhom, koji su Božji.” (1. Korinćanima 6,19.20 — Varaždinska Biblija) Hoćete li vratiti Bogu ono što je On otkupio svojom vlastitom krvlju? Hoćete li Mu dati svoju moć prosuđivanja; hoćete li je ostaviti po strani zbog Njegove slave? Ona je Njegova; On je platio cijenu. Hoćete li poći u Kristovu školu da bi se vaša savjest mogla prosvijetliti, da biste imali čistu savjest, vjernog stražara koji čuva najveće interese vaše duše? Krist je kupio osjećaje; hoćete li ih olako prodati, hoćete li ih izopačiti? Hoćete li ih usmjeriti k bezvrijednim stvarima, pouzdati se u ljudska bića i na taj način umjesto Stvoritelja obožavati neko stvorenje kao svojeg boga? Ili će vaši osjećaji biti pročišćeni, oplemenjeni, profinjeni i oblikovani tako da se usmjeravaju na vašeg Stvoritelja i Otkupitelja? ...

Bog neće prebivati u podijeljenom srcu ili vladati s podijeljenog prijestolja. Svaki konkurent koji uzima dio osjećaja i preusmjerava ih s Boga ljubavi, mora se skinuti s prijestolja. Gospodin zahtijeva sve bez ostatka. Krist nas je otkupio, mi smo Njegova baština i trebamo biti počašćeni što možemo biti suradnici Isusa Krista. Nosite jaram s Kristom i svakog dana hodajte s Bogom. Kako ćemo to učiniti? Tako što ćemo se čvrsto držati pomoći koju nam je Bog omogućio. Gospodin je rekao: “Molite, i dat će vam se! Tražite, i naći ćete! Kucajte, i otvorit će vam se!” (Matej 7,7) (*Manuscript Release 60, 1894.*)

Bog nas je otkupio, On ima pravo na prijestolje u svakom srcu. Naš um i tijelo moraju se pokoriti Njemu, i prirodne navike i sklonosti moraju se pokoriti višim potrebama duše. ... Duh Sveti mora nas obnoviti i posvetiti. U Božjoj službi ne smije biti polovično urađenog posla. (*S.D.A. Bible Commentary, sv. 6, 1088*)

3. veljače 2024.

Težina Božjeg gnjeva

“Poput ovaca svi smo lutali, i svaki svojim putem je hodio. A Jahve je svalio na nj bezakonje nas svijet.” (Izaija 53,6)

U Getsemanskom vrtu Krist je patio umjesto čovjeka i ljudska narav Božjeg Sina posrtala je pod strahovitim užasom krivnje zbog grijeha, sve dok se s Njegovih blijedih i drhtavih usana nije oteo očajnički vapaj: “Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoide ovaj kalež”; ali ako ne postoji nijedan drugi način spašenja palog čovjeka, onda “neka ne bude moja, nego tvoja volja!” (Matej 26,39)

Sila koja je izlila pravednu kaznu na čovjekovu zamjenu i uzdanicu, bila je sila koja je Onoga koji je patio držala pod golemim teretom gnjeva koji je pao na grešni svijet. Krist je podnio smrtnu kaznu koja je bila izrečena nad onima koji su prekršili Božji zakon. Za grešnika koji se ne kaje zastrašujuće je pasti u ruke živom Bogu. Ovo je potvrđeno tijekom povijesti uništenja starog svijeta potopom, zapisom o vatri koja je pala s neba i uništila stanovnike Sodome. Ali ovo nikada nije bilo pokazano izražajnije nego u Kristovoj agoniji. ... kada je On ponio Božji gnjev usmjeren na grešni svijet. ...

Čovjek nikada nije morao postati nositelj grijeha i nikada neće znati užas koji sa sobom nosi prokletstvo grijeha koje je Spasitelj ponio. Nijedna tuga ne može se usporediti s tugom Onoga na koga je pao Božji gnjev s nezadrživom silinom. Ljudska narav može podnijeti samo ograničenu količinu ispita i kušnji. Smrtnik može podnijeti samo ograničenu mjeru, a zatim se ljudska narav slomi; ali Kristova narav imala je veću snagu za podnošenje patnje jer je ljudska narav postojala u božanskoj, i tako je mogao podnijeti patnju koja je bila posljedica grijeha izgubljenog svijeta. Agonija koju je Krist podnio proširuje i produbljuje razumijevanje naravi grijeha i odmazde koju će Bog pustiti na one koji i dalje griješe. Plaća za grijeh je smrt, a dar je Božji vječni život u Isusu Kristu. (S.D.A. Bible Commentary, sv. 5, str. 1102,1103)

10. veljače 2024.

Križ na Golgoti

“Kada dođoše na mjesto zvano Lubanja, tu razapeše njega i zločince: jednoga s desne, a drugoga s lijeve strane.” (Luka 23,33)

Križ na Golgoti snažno utječe na nas dajući nam razlog zašto bismo trebali voljeti Krista i zašto bi On trebao biti prvi, najbolji i posljednji u svemu. U poniznom pokajanju trebali bismo stajati u podnožju križa. Kada odemo na Golgotu i gledajući križ, vidimo svojeg Spasitelja u agoniji, Božjeg Sina kako umire, Pravednog za nepravedne, naučit ćemo pouku o krotkosti i poniznosti uma. Pogledajte Onoga koji može dozvati legije anđela da Mu pomognu samo jednom riječju, kako postaje predmet poruge i lakrdije, hule i mržnje. On daje sebe kao žrtvu za grijeh. Kada su Ga psovali, On nije prijetio; kada su Ga lažno optuživali, On nije otvorio usta. Molio se na križu za svoje ubojice. Umro je za njih. Platilo je beskonačnu cijenu za svakoga od njih. On ne želi izgubiti nijednog od onih za koje je platilo tako veliku cijenu. On daje sebe da bude udaran i bičevan bez ikakvog prigovora. I ova žrtva koja se ne buni Sin je Božji. Njegovo je prijestolje od vječnosti i Njegovom kraljevstvu nema kraja. ... Pogledajte, o, pogledajte križ na Golgoti; pogledajte kraljevsku žrtvu kako pati umjesto vas. ...

Božji Sin bio je odbačen i prezren umjesto nas. Možete li vi, imajući u vidu križ, gledajući očima vjere na Kristovu patnju, govoriti o svojim nedaćama, svojim kušnjama? Možete li u srcu njegovati mržnju prema svojim neprijateljima dok Kristova molitva dolazi s Njegovih blijedih i drhtavih usana za one koji Ga psuju, koji Ga ubijaju: “Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!” (Luka 23,34) ...

Mi ne smijemo okretati glavu od dubina poniženja do kojih se Sin Božji spustio da bi nas uzdigao iz ponora i oslobodio spona grijeha da bismo sjedili Njemu s desne strane. (*Review and Herald*, 2. kolovoza 1881.)

17. veljače 2024.

“Prezren bješe, odbačen od ljudi”

“Prezren bješe, odbačen od ljudi, čovjek boli, vičan patnjama, od kog svatko lice otklanja, prezren bješe, odvrgnut.” (Izaija 53,3)

Malo ljudi može zamisliti bol koja je kidala srce Sina Božjeg tijekom trideset godina Njegovog života na Zemlji. Put od jaslica do Golgote bio je obojen tugom i žalošću. On je bio Čovjek boli i izdržao je takvo slamanje srca kakvo nijedan ljudski jezik ne može opisati. On je iskreno mogao reći: “Pogledajte i vidite ima li boli kakva je bol kojom sam ja pogođen.” (Tužaljke 1,12) Njegovo stradanje bilo je najdublje kidanje duše; i koji čovjek može suosjećati s kidanjem duše Sina vječnoga Boga? Iako je mrzio grijeh iskonskom mržnjom, On je ipak preuzeo na svoju dušu grijeh cijeloga svijeta dok je koračao stazom prema Golgoti, ispaštajući kaznu namijenjenu prijestupniku. Iako bez krivnje, On je ponio kaznu umjesto krivca; iako nevin, ipak je ponudio sebe da preuzme kaznu za prestupanje Božjeg zakona. Sin vječnoga Boga preuzeo je kaznu za grijeh svakog čovjeka. Krivnja za svaki grijeh pritisnula je svom težinom božansku dušu Otkupitelja svijeta. Onaj koji nije spoznao grijeh, postao je grijehom radi nas, da bismo mi mogli postati pravedni pred Bogom u Njemu. Uzevši ljudsku narav, sebe je postavio na mjesto gdje može biti ranjen za naše prijestupe, izbijen za naša bezakonja da bismo Njegovim ranama mi mogli biti iscijeljeni.

U svojoj ljudskoj naravi Krist je bio kušan mnogo većim kušnjama i mnogo upornije nego što čovjeka kuša otac zla, jer je Njegova narav bila jača od čovječje. Duboka je i tajanstvena istina da je Krist povezan s čovječanstvom najdubljim suosjećanjem. Zla djela, zle misli, zle riječi svakog Adamovog sina i kćeri leže na Njegovoj božanskoj duši. Ljudski grijesi zahtijevaju da se na Njemu izvrši naplata jer je On postao zamjena za čovjeka i preuzeo je na sebe grijeh svijeta. “Kako ćemo joj izbjeći mi ako zanemarimo takvo i toliko spasenje?” (Hebrejima 2,3) (*Review and Herald*, 20. prosinca 1892.)

24. veljače 2024.

“Za naše grijehе probodoše njega”

“A on je naše bolesti ponio, naše je boli na se uzeo, dok smo mi držali da ga Bog bije i ponižava. Za naše grijehе probodoše njega, za opačine naše njega satriješe. Na njega pade kazna — radi našeg mira, njegove nas rane iscijeliše.”
(Izaija 53,4.5)

Iskreni kršćanin može silno žaliti kada vidi kakvo je razaranje donio grijeh, ali samo u ograničenom smislu možemo shvatiti Kristovu tugu koju On osjeti kada pogleda na grijeh koji postoji u ljudskom srcu. ...

Iz svjetlosti svoje uzvišene čistoće Otkupitelj svijeta mogao je vidjeti da su bolesti od kojih je ljudska obitelj oboljela nastale zbog prestupanja Božjeg zakona. Svaki slučaj patnje On je mogao pratiti do njegovog uzroka. On je pročitao tužnu i užasnu povijest konačnog kraja koji je čekao grešnika koji se nije pokajao. Znao je da ga samo On može spasiti iz jame u koju je upao. Samo On mogao je postaviti njegove noge na pravi put. Samo Njegova savršenost mogla je pomoći u njegovoj nesavršenosti. Samo On je mogao pokriti njegovu golotinju svojim vlastitim neukaljanim ogrtačem pravednosti.

Krist je želio svakoga. On nije mogao podnijeti da jedan čovjek bude izgubljen. O, kad bi ljudska obitelj mogla vidjeti posljedice grijeha u obliku prijestupa, nasilja i zločina koji postoje u svijetu! Kad bi ljudi mogli vidjeti izobličenje Božje slike u sebi do nalikovanja Sotoni! Čovjek je stvoren čist i svet, ali zbog prijestupa počeo je poprimiti Sotonine osobine. ...

Došavši na ovaj svijet u ljudskom obličju, pokorivši se Zakonu, otkrivši ljudima da je On ponio njihove bolesti, tuge i njihovu krivnju, Krist nije postao grešnik. On je bio čist i nije Ga ukaljalo nijedna bolest. Nijedna mrlja grijeha nije se našla na Njemu. ... Stajao je pred svijetom kao Jaganjac Božji bez mane. Kada Ga je pritisnula patnja cijelog čovječanstva, On koji je bio oličenje zdravog čovjeka, bio je kao i svatko tko je pogođen njome. Jedino tako mogao je pokazati svoju savršenu ljubav prema čovječanstvu. (*Manuscript Release 18, 1892.*)

2. ožujka 2024.

Dubina poniženja

“Dakle, budući da su djeca dionici tijela i krvi, tako i sam u tome uze udjela da smrću uništi onoga koji imaše moć smrti, to jest đavla.” (Hebrejima 2,14 — Varaždinska Biblija)

Kakva je to zadivljujuća kombinacija čovjeka i Boga! ... On [Krist] ponizio je sebe do čovjekove naravi. To je učinio da bi se ispunilo Pismo; i u taj plan uključio se Sin Božji, znajući sve korake svojeg poniženja — da se mora spustiti i ispaštati za grijeh osuđenog, izmučenog svijeta. Kakvo je to bilo poniženje! Ono je zapanjilo anđele. To nijedan jezik ne može opisati; mašta to ne može zamisliti. Riječ od vječnih vremena pristala je uzeti tijelo! To je bila divna poniznost.

Ali On je zakoračio još dublje; Čovjek je morao poniziti sebe kao čovjek da bi podnio uvrede, prijekore, besramne optužbe i zlostavljanje. Činilo se kao da za Njega nema sigurnog mjesta na Njegovom vlastitom teritoriju. Morao je bježati iz jednog mjesta u drugo da bi sačuvao svoj život. Izdao Ga je jedan od Njegovih učenika; odrekao Ga se jedan od Njegovih najrevnijih sljedbenika. Ismijavali su Ga. Okrunili su Ga krunom od trnja. Bičevali su Ga. Natjerali su Ga da ponese teški križ.

On nije bio neosjetljiv na ovaj prijezir i sramotu. Pokorio im se, ali, oh!, osjetio je gorčinu kakvu nijedno drugo biće nije osjetilo. Bio je čist, svet i neokaljan, ali se prema Njemu ipak postupalo kao prema zločincu! Neodoljivi Otkupitelj odrekao se najvišeg veličanstva. Korak po korak ponizio je sebe do smrti — ali kakve smrti! To je bila najsramnija, najokrutnija smrt — umrijeti na križu kao zločinac. On u očima svijeta nije umro kao junak, okružen počastima, kao ratnik. Umro je kao osuđeni zločinac, zaglavljnjen između neba i zemlje — umro je sporom sramotnom smrću, izložen rujanju i hulama mnoštva...

Uzrok svemu ovom ponižavanju nebeskog Veličanstva bio je osuđeni čovjek. Krist je išao sve dublje i dublje u poniženje dok nije više bilo dubina koje je mogao dosegnuti, da bi uzdigao čovjeka iz njegove moralne pokvarenosti. Sve to učinio je za vas. (S.D.A. Bible Commentary, sv. 5, 1127,1128)

9. ožujka 2024.

Golgota — Božje krunsko djelo

“U ovome se sastoji ljubav: nismo mi ljubili Boga, nego je on ljubio nas i poslao Sina svoga kao žrtvu pomirnicu za naše grijehе.” (1. Ivanova 4,10)

Božja ljubav bila je glavna tema kada je Krist govorio o svojem poslanju i radu. “Zato me ljubi Otac što ja dajem život svoj, da ga opet uzmem.” (Ivan 10,17) Moj Otac voli vas ljubavlju toliko neograničenom da mene sada više voli jer sam dao svoj život da bih otkupio vas. On vas voli pa i mene više voli zato što ja volim vas i zato što sam dao život za vas. ... Učenici su dobro razumjeli ovu ljubav dok su gledali kako njihov Spasitelj podnosi sramotu, prijekore, sumnju i izdaju, dok su Ga gledali u agoniji u Vrtu i kako umire na križu na Golgoti. Takvu dubinu ljubavi nijedan razum nikad neće moći shvatiti. Kad su učenici to razumjeli, kad je njihov razum shvatio Božje suosjećanje, shvatili su da je Sinova patnja bila i Očeva patnja. ...

Kad je naš Otkupitelj pristao uzeti čašu stradanja da bi spasio grešnike, Njegova sposobnost podnošenja patnje bila je jedina granica Njegovoj patnji. ... Time što je umro umjesto nas, On je platio naš dug. Na taj je način uklonio pred Bogom svaku optužbu za umanjivanje krivnje za grijeh. Zbog mojeg jedinstva s Ocem, kaže On, moja patnja i smrt omogućavaju mi da plitim kaznu za grijeh. Mojom smrću uklonjena je prepreka za dotok Njegove ljubavi. Njegova milost može djelovati nesmetanom učinkovitošću. (*The Youth's Instructor*, 16. prosinca 1897.)

Krist je naš Otkupitelj. On je Riječ koja je postala tijelom i nastanila se među nama. On je izvor na kojem se možemo očistiti i oprati od svake nečistoće. On je skupocjena žrtva koja je prinesena radi pomirenja čovjeka. ... Njegov dar nikada se ne može nadmašiti niti će On ikad moći pokazati veću dubinu ljubavi. Golgota je kruna Njegovog rada. Uloga je čovjeka da odgovori na Njegovu veliku ljubav time što će prihvatiti veličanstveno spasenje koje Gospodin svojim blagoslovom omogućava čovjeku. (*Isto*, 17. listopada 1895.)

16. ožujka 2024.

Krist naš božanski Otkupitelj

“Neka bude hvaljen Bog, Otac našega Gospodina Isusa Krista, koji nas po svome velikom milosrđu uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih ponovo rodi za živu nadu, za neprolaznu, neokaljanu, neuvelu baštinu koja vam stoji sačuvana u nebesima.” (1. Petrova 1,3.4)

“Budući da u njemu stanuje stvarno sva punina Božanstva.” (Kološanima 2,9) Ljudi moraju razumjeti da je Božanstvo patilo i tonulo pod teretom agonije na Golgoti. Ipak je Isus Krist, koga je Bog dao kao otkup za svijet, kupio Crkvu svojom vlastitom krvlju. Nebesko Veličanstvo moralo je patiti od ruke vjerskih fanatika koji su tvrdili da su najprosvjetljeniji ljudi na licu zemlje.

Ljudi koje je Bog stvorio i koji su u svakom trenutku života ovisili o Njemu, koji su tvrdili da su Abrahamova djeca, bili su sredstvo za pokazivanje Sotoninog gnjeva prema nevinom Sinu vječnoga Boga. Dok je Krist nosio tešku krivnju zbog našeg prestupanja Zakona, dok je bio opterećen našim grijesima i preuzeo naše patnje, bio je ismijavan ... od strane svećenika i vladara. ... Upravo na tom mjestu (na križu) susrele su se milost i istina, pravednost i mir su se zagrlili. Ovo je istina koju svi moramo razumjeti. Ovo je širina, dubina i visina koja nadmašuje svako računanje. ...

Kristov karakter je neograničeno savršen. Riječ Ga objavljuje. On je uzdignut i predstavljen kao Onaj koji je dao svoj život da bi svijet živio. ... Krist je dao svoj vlastiti život da bi svi nevjerni i neposlušni mogli shvatiti istinu o obećanju koje je dano u prvom poglavlju Evandjelja po Ivanu: “A svima koji ga primiše dade vlast da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo ime.” (Ivan 1,12) Govorite to iznova i iznova. Mi možemo postati Božji sinovi, članovi kraljevske obitelji, djeca nebeskog Kralja. Svi koji prihvaćaju Isusa Krista i čvrsto ostanu u prvoj ljubavi do samog kraja, bit će Božji baštinici i dijelit će baštinu s Kristom koja je “neraspadljiva, neokaljana i neuvela.” (*Manuscript Release 153, 1893.*)

23. ožujka 2024.

Uskrснуće u novi život

“Dakle, s njim smo zajedno ukopani po krštenju u smrt da bismo, kao što je Krist uskrsnuo od mrtvih Očevom slavom, i mi živjeli novim životom.” (Rimljanima 6,4)

Vjernik koji se kaje, koji poduzima potrebne korake za obraćenje, svojim krštenjem proslavlja Kristovu smrt, pokop i uskrснуće. On silazi u vodu kao što je Krist umro i bio pokopan, i diže se iz vode kao što je Krist uskrsnuo — ne da nastavi sa starim životom u grijesima, nego da živi novim životom u Isusu Kristu. (*S.D.A. Bible Commentary*, sv. 5, str. 1113)

Onaj koji je rekao: “Polažem svoj život da ga opet uzmem” (Ivan 10,17), vratio se iz groba u život koji je bio u Njemu samom. Ljudsko je umrlo, božansko nije. U svojoj božanskoj naravi Krist je imao moć da slomi stege smrti. On objavljuje da u sebi ima život da oživi koga želi.

Sva stvorena bića žive jer Bog tako želi i ima moć. Ona su primatelji života Sina Božjeg. Koliko god ljudi bili sposobni i talentirani, koliko god velike bile njihove mogućnosti, u životu ih održava Izvor sveg života. On je izvor, obilje života. Samo Onaj koji jedini posjeduje besmrtnost, koji živi u svjetlosti i životu, može reći: “Imam vlast dati ga, imam vlast opet ga uzeti.” ... Kristu je dano pravo da daje besmrtnost. Život koji je položio u ljudskoj naravi, On je ponovno uzeo i dao ljudima. ...

Krist je postao jedno s čovječanstvom da bi čovječanstvo moglo postati jedno u duhu i životu s Njim. Zahvaljujući ovom jedinstvu, u poslušnosti prema Božjoj riječi, Njegov život postaje njihov život. On govori onima koji se kaju: “Ja sam uskrснуće i život.” (Ivan 11, 25) Na smrt Krist gleda kao na san — tišinu, mrak, spavanje. On govori o njoj kao da je jedan trenutak. “Tko god živi i vjeruje u me,” kaže On, “sigurno neće nigda umrijeti!” (redak 26) ... “Sigurno neće nigda vidjeti smrti.” (Ivan 8,51) I za onoga tko vjeruje, smrt je samo sitnica. S Njim umrijeti znači spavati. “Tako će i Bog one koji su umrli ujedinjeni s Isusom dovesti s njim.” (1. Solunjanima 4,14) (*Selected Messages*, sv. 1, str. 301—303)

30. ožujka 2024.

Veličanstveno okupljanje na Nebu

“Podignite, vrata, nadvratnike svoje, dižite se, dveri vječne, da unide Kralj slave! Tko je taj Kralj slave? Jahve silan i junačan, Jahve silan u boju! ... On je kralj slave!” (Psalam 24,7-10)

Krist je došao na Zemlju kao Bog sakriven u ljudskom obličju. On se uzdigao do Neba kao Kralj svetaca. Njegovo uzdizanje bilo je dostojno Njegovog uzvišenog karaktera. Otišao je kao silni u borbi, osvajač, kao pobjednik nad ropstvom. Služili su Mu stanovnici Neba klicanjem, hvalama i nebeskim pjesmama. ... Čitavo Nebo okupilo se prigodom Njegovog povratka. (S.D.A. Bible Commentary, sv. 6, str. 1053)

Najdragocjenija činjenica tijekom Isusovog uznesenja učenicima je bila što je od njih otišao na Nebo u opipljivom obličju njihovog nebeskog Učitelja. ... Posljednje sjećanje učenika na njihovoga Gospodina bilo je kao na Prijatelja koji suosjeća, uzvišenog Otkupitelja. ... Sjajno svjetlo nebeske pratnje, otvaranje veličanstvenih dveri i Bog koji Mu ukazuje dobrodošlicu nisu mogle vidjeti smrtne oči.

Da je Kristov povratak na Nebo bio otkriven učenicima u svojoj neopisivoj slavi, oni ne bi mogli podnijeti taj prizor. Da su vidjeli mnoštvo anđela i čuli usklike trijumfa nebeske vojske kad su se podigla vječna vrata, kontrast između te slave i njihovog života u svijetu kušniji bio bi toliko velik da bi teško ikada više mogli ponovno ponijeti teret svojeg zemaljskog života. ...

Njihova osjetila nisu trebala biti toliko zaslijepljena nebeskom slavom da izgube iz vida Kristov karakter na Zemlji, koji su trebali oponašati. Pred očima su trebali držati isključivo ljepotu i veličanstvo Njegovog života, savršen sklad Njegovih osobina i tajanstvenu zajednicu božanskog i ljudskog u Njegovoj naravi. Bilo je bolje da zemaljsko poznanstvo učenika i njihovog Spasitelja završi na svečan, tih i uzvišen način, na koji je i završio. Njegovo vidljivo uznesenje sa svijeta bilo je u skladu s Njegovim krotkim i tihim životom. (Isto, str. 1053,1054)

“Ljudi ne dolaze u zajednicu s Nebom tražeći neko sveto brdo ili hram. Vjera se ne smije ograničiti na vanjske oblike i obrede. Vjera koja dolazi od Boga jedina je vjera koja vodi k Bogu. Da bismo Mu pravilno služili, moramo biti rođeni od božanskog Duha. To će očistiti srce i obnoviti um, omogućavajući nam da bolje upoznamo i više volimo Boga. To će nam dati dragovoljnu poslušnost svim Njegovim zahtjevima. To je pravo bogoslužje. To je plod djelovanja Svetoga Duha. Svaku iskrenu molitvu Duh oblikuje i Bog prima takvu molitvu. Kad god duša čezne za Bogom, pokazuje se djelovanje Duha i Bog će se otkriti takvoj duši. Bog traži takve poštovatelje. On čeka da ih primi i da ih učini svojim sinovima i kćerima.”

(Ellen G. White, *Isusov život*, 139)

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com